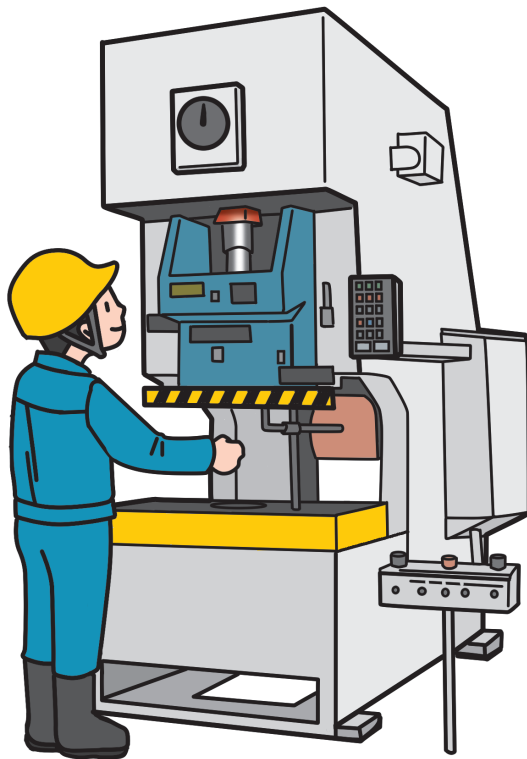

คู่มือมาตรฐานการด้านความปลอดภัย และอาชีวอนามัย สำหรับผู้รับการฝึกอบรมใน ฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

งานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ

สารบัญ

บทนำ.....	1
I โครงสร้างของโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคสำหรับผู้ ฝึกงานต่างประเทศ.....	2
II การเกิดการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมในงานที่เกี่ยวข้อง กับเครื่องจักรและโลหะ.....	5
III เรื่องที่หน่วยงานที่ดำเนินการจะต้องคำนึงถึง	
1 บทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย.....	7
2 งานที่จำเป็นต้องให้ความรู้แบบพิเศษ งานที่มีข้อจำกัด.....	7
(1) งานที่ต้องให้ความรู้แบบพิเศษ.....	6
(2) งานที่มีข้อจำกัด.....	7
3 มาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย.....	9
(1) การให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย.....	9
(2) กิจกรรมด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย.....	10
(3) มาตรการที่สอดคล้องกับประเภทของอุบัติเหตุ.....	12
(4) มาตรการป้องกันโรคจากการประกอบอาชีพ.....	15
(5) การดำเนินการตรวจสอบสุขภาพ.....	17
(6) การดำเนินการตรวจสอบความเครียด.....	18
4 เมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรม.....	19
(1) ขั้นตอนในการขอรับค่าสินไหมทดแทนสำหรับคนทำงาน.....	19
(2) ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการระงับการฝึกอบรมสำหรับผู้ฝึกงานด้านเทคนิค.....	19
IV สิ่งสำคัญที่หน่วยงานที่กำลังดูแลจะต้องคำนึงถึง	
1 บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่กำลังดูแล.....	20
2 เมื่อผู้ฝึกงานด้านเทคนิคขอรับคำปรึกษา.....	20
3 การให้ข้อมูลและการสนับสนุนผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้ตลอดเวลา.....	21
4 คำแนะนำด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับคำแนะนำและการตรวจสอบ ภายในสถานที่.....	21
(1) ตัวอย่างของเรื่องที่ต้องตรวจสอบร่วมกับหน่วยงานที่ดำเนินการ.....	21
(2) ตัวอย่างของเรื่องที่ต้องตรวจสอบตอนสัมภาษณ์ผู้ฝึกงานด้านเทคนิค.....	21
V การบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมในงานที่เกี่ยวข้องกับ เครื่องจักรและโลหะ.....	23

บทนำ

โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคต้องการให้ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้ทุ่มเทตนเองในการฝึกงานด้านเทคนิคเพื่อเรียนรู้ทักษะในประเทศญี่ปุ่นและถ่ายทอดทักษะเหล่านี้ไปยังประเทศของตนเอง

แน่นอนว่าหากต้องการบรรลุเป้าหมายนี้ สิ่งสำคัญคือผู้ฝึกงานด้านเทคนิคจะต้องจบการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคในญี่ปุ่นโดยไม่ได้รับการบาดเจ็บและมีสุขภาพแข็งแรง เพื่อกลับไปยังประเทศของตนในสภาพที่แข็งแรง ดังนั้น หน่วยงานที่ดำเนินการจึงต้องใช้มาตรการอย่างเต็มที่เพื่อให้ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคมีความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานอยู่เสมอ เพื่อให้แน่ใจว่าการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้ดำเนินการในลักษณะที่ปลอดภัยและมั่นคงตามสภาพแวดล้อมการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคและประเภทของงาน

นอกจากนี้ หน่วยงานที่กำกับดูแลจำเป็นต้องให้คำแนะนำและการสนับสนุนกับหน่วยงานที่ดำเนินการด้วย เพื่อให้หน่วยงานที่ดำเนินการสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยได้อย่างอิสระสำหรับจุดประสงค์ในการป้องกันการเกิดการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมจากมุมมองในการรับรองว่าสามารถดำเนินการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคตามที่หน่วยงานที่ดำเนินการได้วางแผนไว้อย่างปลอดภัย

ดังนั้น หน่วยงานที่ดำเนินการและหน่วยงานที่กำกับดูแลจึงต้องพยายามอย่างเต็มที่ในการปรับปรุงมาตรฐานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในระหว่างการทำงานที่ได้ดำเนินการสำหรับการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคในฐานะเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องในโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

คู่มือฉบับนี้จะอธิบายรายละเอียดเฉพาะที่หน่วยงานที่ดำเนินการและหน่วยงานที่กำกับดูแลแต่ละหน่วยงานควรนำไปปฏิบัติใช้ ความเชี่ยวชาญในมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับสาขาช่างและลักษณะงานที่ต้องมีการถ่ายทอดให้สอดคล้องกับงานโลหะและงานแปรรูปอื่นๆ

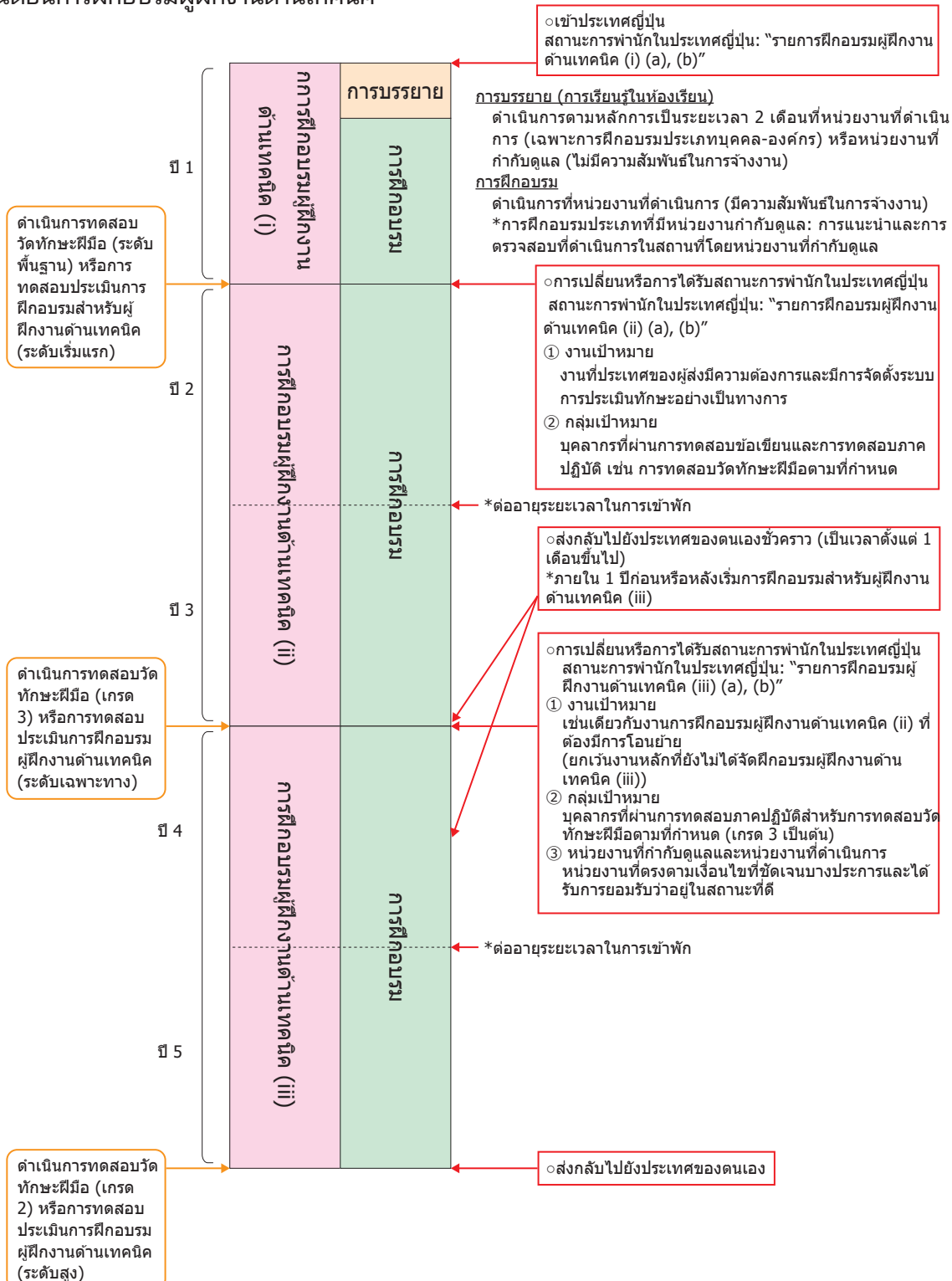
เราหวังว่าหน่วยงานที่ดำเนินการทั้งหมดจะใช้คู่มือฉบับนี้เพื่อสนับสนุนการใช้มาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการปฏิบัติหน้าที่ประจำวันของหน่วยงานเหล่านั้น เรายังหวังว่าหน่วยงานที่กำกับดูแลจะใช้คู่มือฉบับนี้เพื่อปรับปรุงมาตรฐานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย และมันจะนำไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในหน่วยงานที่ดำเนินการที่อยู่ใต้สังกัดของตน

โครงสร้างของโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ฝึกงาน ด้านเทคนิคสำหรับผู้ฝึกงานต่างประเทศ

ในโครงการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค นอกเหนือจากการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค 3 ปี (i) และการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค (ii) ซึ่งผู้ฝึกอบรมจะได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว ยังสามารถเพิ่มการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้อีก 2 ปี (iii) ตามขั้นตอนการนำทักษะการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคมาใช้เป็นระยะเวลาสูงสุด 5 ปี สำหรับการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค(*)

* การผลิตสินค้าลุ่มมีแบบเบร็ดและการดันขึ้นรูปไม่สามารถแปลงเป็นการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้ (iii)

◆ ขั้นตอนการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

♦ สาขาช่างและลักษณะงานที่ต้องส่งผ่านให้สอดคล้องกับเครื่องจักร โลหะ และงานแปรรูปอื่นๆ
ปัจจุบันมีการกำหนด 91 สาขาช่าง และ 167 ลักษณะงาน (หลักเกณฑ์การบังคับใช้พระราชบัญญัติการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคที่ถูกต้องและการคุ้มครองผู้ฝึกอบรมช่างเทคนิค - ตารางแนบ II) ให้เป็นสาขาช่างและลักษณะงานที่ต้องส่งผ่านซึ่งสามารถเปลี่ยนเป็นการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้ (ii) ภายในโครงการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค
โดยในรายการเหล่านี้จะมีการกำหนด 17 สาขาช่าง และ 34 ลักษณะงานตามที่แสดงในตารางด้านล่างสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ แต่นอกเหนือจากนี้แล้วในคู่มือฉบับนี้ยังให้คำอธิบายเกี่ยวกับมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับ 18 สาขาช่าง และ 36 ลักษณะงาน ซึ่งรวมถึงงานโลหะแผ่นที่ใช้ในการสร้างอาคารที่เกี่ยวข้องกับสาขาก่อสร้าง (2 ลักษณะงานในประเภทงานเฉพาะประเภท) เป็น “สาขาช่างที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ”

เครื่องจักรและที่เกี่ยวข้องกับโลหะ (17 สาขาช่าง และ 34 ลักษณะงาน) [ณ วันที่ 30 กันยายน 2024]

หมวดหมู่งาน	การปฏิบัติงาน	หมวดหมู่งาน	การปฏิบัติงาน
การหล่อแบบ	งานหล่อเหล็กและโลหะ	การตรวจสอบเครื่องจักร	งานตรวจสอบเครื่องจักร
	งานหล่อโลหะผสมและโลหะ	การบำรุงรักษาเครื่องจักร	งานบำรุงรักษาเครื่องจักร
การขึ้นรูป	งานทุบขึ้นรูป	การประกอบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	งานประกอบอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
	งานอัดขึ้นรูป	การประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้า	งานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้ามอเตอร์
การฉัดโลหะ	งานฉัดโลหะแบบอ่างร้อน		งานประกอบหม้อแปลงไฟฟ้า
	งานฉัดโลหะแบบอ่างเย็น		งานประกอบแผงสวิตช์และแผงควบคุมไฟฟ้า
การกัดกลึง	การใช้งานกลึงทั่วไป		งานประกอบอุปกรณ์สวิตช์เปิด-ปิด
	การใช้งานเครื่องกัด		งานพันขดลวดมอเตอร์
	การใช้งานควบคุมค่าเครื่องกลึง NC	การผลิตแผงวงจร	งานออกแบบแผงวงจร
	การใช้งานควบคุมเครื่องแมชชีนนิ่งเซ็นเตอร์		งานผลิตแผงวงจร
การกดโลหะ	งานกดโลหะ	การผลิตงานอลูมิเนียมรีดขึ้นรูป และอัดรีดขึ้นรูป $\triangle \bullet$	งานลากขึ้นรูป
การแปรรูปเหล็ก	งานแปรรูปเหล็กสำหรับทำโครงสร้าง		งานตกแต่งชิ้นงาน
การแปรรูปแผ่นโลหะ	งานแปรรูปแผ่นเหล็กด้วยเครื่องจักร	การอบชุบโลหะ $\bullet$	งานอบชุบโลหะทั้งชิ้นงาน
การชุบโลหะ	งานชุบโลหะด้วยไฟฟ้า		งานอบชุบผิวโลหะ (คาร์บูไรซิง คาร์บอนไนไตรดิง ไนไตรดิง)
	งานชุบโลหะด้วยสังกะสี		
การเคลือบอลูมิเนียม	งานเคลือบอลูมิเนียม		งานอบชุบโลหะบางส่วน (การอบชุบด้วยการเหนี่ยวนำไฟฟ้า การอบชุบด้วยเปลวไฟ)
การขัดผิวโลหะ	งานขัดผิวเครื่องมือจักร		
	งานขัดผิวแม่พิมพ์	* $\bullet$: สาขาช่างที่เกี่ยวข้องกับการสอบประเมินระบบผู้ฝึกงานด้านเทคนิค $\triangle$: สาขาช่างที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นระบบผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้	
งานขัดผิวและประกอบเครื่องจักร			

เกี่ยวข้องกับสาขาก่อสร้าง (ดึงมาจาก 22 สาขาช่าง 33 ลักษณะงาน)

หมวดหมู่งาน	การปฏิบัติงาน
การผลิตแผ่นโลหะ สำหรับการก่อสร้าง	งานแผ่นโลหะ
	งานแผ่นโลหะสำหรับตกแต่งภายใน และภายนอกอาคาร

การเกิดการบาดเจ็บจากการทำงานทาง อุตสาหกรรมในงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร และโลหะ

(รวมถึงคนทำงานรายอื่นที่ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคด้วย)

ตารางด้านล่างแสดงถึงการเกิดขึ้นของการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมในงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ โดยแยกการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมออกเป็นอุบัติเหตุร้ายแรง และอุบัติเหตุที่ทำให้เสียชีวิตหรือบาดเจ็บที่มีการหยุดงานตั้งแต่ 4 วันขึ้นไป (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “อุบัติเหตุถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บ”) และอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ ได้แก่ อุตสาหกรรมเหล็ก อุตสาหกรรมโลหะผสม อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ อุตสาหกรรมเครื่องจักรและอุปกรณ์ทั่วไป อุตสาหกรรมเครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรขนส่ง (เรียกว่า “อุตสาหกรรมเหล็ก” ในหมวดนี้)

ในปี 2023 ล่าสุดมีอุบัติเหตุร้ายแรงเกิดขึ้น 56 ครั้ง และมีอุบัติเหตุเสียชีวิตหรือบาดเจ็บเกิดขึ้น 9,853 ครั้ง สำหรับการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมเหล็กกล้า นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของตัวเลขเหล่านี้ในช่วง 5 ปีล่าสุดได้แสดงอยู่ในตารางด้านล่าง

การบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมเหล็ก

(ราย)

	2019	2020	2021	2022	2023
อุบัติเหตุร้ายแรง	57	64	64	49	56
อุบัติเหตุเสียชีวิตหรือบาดเจ็บ	9,838	8,777	9,534	9,771	9,853

แหล่งที่มา: “สถานการณ์การบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรม” (เวอร์ชันภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) จากเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ

<https://www.mhlw.go.jp/bunya/roudoukijun/anzeneisei11/rousai-hassei/>

*จำนวนผู้บาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมเนื่องจากการติดเชื้อ COVID-19 ไม่รวมในปี 2020

ในปี 2023 เมื่อจำแนกตามประเภทอุบัติเหตุสำหรับอุบัติเหตุเสียชีวิตหรือบาดเจ็บที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมเหล็กพบว่าอุบัติเหตุที่เกิดบ่อยที่สุดคืออุบัติเหตุประเภท “การติดด้ามในหรือระหว่าง” จำนวน 2,593 ราย และประเภท “การตกบนพื้นระดับเดียวกัน” อยู่ในอันดับที่ 2 จำนวน 1,538 ราย

เมื่อรวมอุบัติเหตุประเภท “การติดด้ามในหรือระหว่าง” และ “การตกบนพื้นระดับเดียวกัน” จะทำให้มีอุบัติเหตุทั้งหมด 4,131 ราย คิดเป็น 41.9% ของทั้งหมด ทั้งหน่วยงานที่ดำเนินการและผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคจำเป็นต้องใช้มาตรการป้องกันอุบัติเหตุอย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันอุบัติเหตุขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดอุบัติเหตุประเภทนี้ด้วย

การเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงตามประเภทของอุบัติเหตุ (ปี 2023)

(ราย)

	การตกจากที่สูง	การตกบนพื้นระดับเดียวกัน	การชน	การกระแทกด้วยวัตถุ	การยุบ	ชนด้วย	การติดตัวในหรือระหว่าง	รอยบาดและรอยขีดข่วน	เหยียบตะปู เศษเหล็ก และอื่นๆ	การจมน้ำ	การสัมผัสกับวัตถุที่อุณหภูมิสูง/อุณหภูมิต่ำ	การสัมผัสกับสารอันตราย	การเกิดอันตรายจากไฟฟ้า	การระเบิด	การกด	ไฟ	อุบัติเหตุทางถนน (ถนน)	อุบัติเหตุทางถนน (อื่นๆ)	การจมน้ำหรือการจมน้ำ/การจมน้ำในน้ำที่ไม่เหมาะสม	อื่นๆ	ไม่สามารถจำแนกประเภทได้	รวมทั้งหมด
ทุกอุตสาหกรรม	204	36	7	43	38	47	108	3	0	26	35	9	6	5	1	3	148	5	0	28	3	755
อุตสาหกรรมการผลิต	21	5	0	9	10	8	50	0	0	4	7	3	0	3	1	1	9	1	0	5	1	138
อุตสาหกรรมเหล็ก	1	0	0	0	0	0	1	5	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	10
การผลิตเหล็กและโลหะ	1	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	4
อุตสาหกรรมการหล่อโลหะ	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	3
อุตสาหกรรมเหล็กประเภทอื่นๆ	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	3
อุตสาหกรรมโลหะผสม	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	3
การกลั่นและการรีดขึ้นรูปโลหะผสม	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	2
อุตสาหกรรมการหล่อโลหะผสม	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
โลหะผสมอื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ผลิตภัณฑ์โลหะ	2	2	0	2	3	1	7	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	20
ภาชนะที่ใช้ในการรับประทานอาหารและช้อนส้อม	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
การผลิตสกรู เป็นต้น	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
งานกดโลหะ	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	2
อุตสาหกรรมการชุบโลหะ	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
โลหะประเภทอื่นๆ	2	1	0	2	3	1	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	14
เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ทั่วไป	0	0	0	0	0	1	4	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	7
การผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์	0	0	0	0	0	1	4	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	7
อุปกรณ์สำหรับการวัดและการชั่งน้ำหนัก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
เครื่องจักรออปติคอล	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
การทำงานหิกา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
เครื่องตรวจวัดความแม่นยำอื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
เครื่องจักรและอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้า	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
เครื่องจักรที่มีการใช้กำลังไฟฟ้าสูง	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และสื่อสาร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
เครื่องจักรเกี่ยวกับไฟฟ้าประเภทอื่นๆ	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
การผลิตเครื่องจักรที่ใช้ในการขนส่ง	3	0	0	1	1	0	2	0	0	2	0	1	0	1	0	0	1	1	0	0	0	13
อุตสาหกรรมการต่อเรือ	2	0	0	1	0	0	0	0	0	2	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	6
การผลิตยานยนต์	1	0	0	0	1	0	2	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	0	7
ยานยนต์ที่เดินทางโดยราง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
เครื่องจักรที่ใช้ในการขนส่งประเภทอื่นๆ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

เรื่องที่หน่วยงานที่ดำเนินการจะต้องคำนึงถึง

*คู่มือฉบับนี้ระบุถึงพระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม (พระราชบัญญัติเลขที่ 57 ปี 1972) ในชื่อ “พระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม” และพระราชกำหนดความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม (คำสั่งกระทรวงแรงงานฉบับที่ 32 ปี 1972) ในชื่อ “พระราชกำหนดความปลอดภัยและอาชีวอนามัย”

1

บทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

สถานประกอบการที่ว่าจ้างคนทำงานมีหน้าที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยและอาชีวอนามัยต่างๆ ตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยได้กำหนดไว้ รวมทั้งพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม เพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรม ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคจะถูกบังคับใช้ให้มีฐานะเป็น “คนทำงาน” ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม ดังนั้น หน่วยงานที่ดำเนินการทั้งหมดจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยด้วย

จึงจำเป็นต้องให้หน่วยงานที่ดำเนินการทั้งหมดยืนยันว่าจำเป็นต้องใช้มาตรการใดบ้างตามกฎหมาย โดยพิจารณาจากประเภทหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคได้ปฏิบัติ คู่มือฉบับนี้ครอบคลุมไปถึงเรื่องพื้นฐานของหัวข้อนี้ นอกจากนี้ หากคุณต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย โปรดใช้ “เว็บไซต์ความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน” ที่มีอยู่บนเว็บไซต์ของกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ (https://anzeninfo.mhlw.go.jp/yougo/yougo52_1.html)

2

งานที่จำเป็นต้องให้ความรู้แบบพิเศษ งานที่มีข้อจำกัด

(1) งานที่ต้องให้ความรู้แบบพิเศษ (มาตรา 59 วรรค (3) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม)

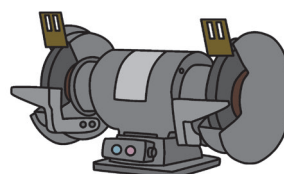
เมื่อผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิค (ผู้ปฏิบัติงาน) ได้รับมอบหมายให้ทำงานบางอย่างที่มีความเสี่ยงหรือเป็นอันตราย จำเป็นต้องมีการให้ความรู้พิเศษเกี่ยวกับอาชีวอนามัยหรือความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าว โดยมีหน่วยงานด้านการฝึกอบรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนในแต่ละจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบจัดการฝึกอบรมพิเศษ นอกจากนี้ หากมีบุคคลใดซึ่งมีความรู้และประสบการณ์เฉพาะเพียงพอในหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในบริษัท ก็สามารถจัดการฝึกอบรมภายในบริษัทได้โดยมีบุคคลนั้นเป็นวิทยากร

ในส่วนนี้เราจะแสดงรายการงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะหลักจากงานที่ต้องให้ความรู้แบบพิเศษ หากคุณประสงค์ที่จะทราบข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดูที่ส่วน “ข้อมูลเกี่ยวกับใบอนุญาต เกณฑ์คุณสมบัติ หลักสูตรการฝึกอบรมทักษะ และการศึกษาพิเศษเกี่ยวกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) บนเว็บไซต์ของกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ (https://www.mhlw.go.jp/stf/seisakunitsuite/bunya/roudoukijun/anzeneisei10/qualificaton_education.html).

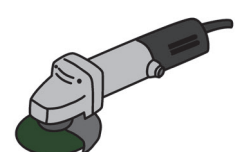
- งานที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนล้อเจียร์ หรือการทดสอบการใช้งานในขณะที่เปลี่ยนล้อเจียร์เหล่านี้

- งานที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมหรือการตัดโลหะด้วยอุปกรณ์เชื่อมไฟฟ้า

- งานที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้ง การถอด หรือการปรับแม่พิมพ์โลหะของเครื่องกดที่ใช้ไฟฟ้า (เครื่อง Power Press) หรือใบมีดของเครื่องตัดเฉือน หรือของอุปกรณ์นิรภัย หรือกล่องหุ้มนิรภัยของเครื่อง Power Press หรือเครื่องตัดเฉือน

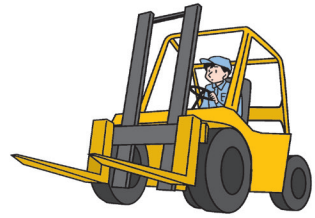

เครื่องเจียร์แท่น

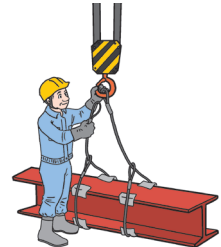

เครื่องเชื่อม

- งานที่ใช้รถโฟล์คลิฟท์ที่มีน้ำหนักบรรทุกสูงสุด(*) ไม่เกิน 1 ตัน
- * น้ำหนักบรรทุกสูงสุดหมายถึงน้ำหนักสูงสุดที่สามารถบรรทุกได้ที่จุดศูนย์ถ่วงอ้างอิงตามโครงสร้างและวัสดุของรถโฟล์คลิฟท์ โปรดตรวจสอบแผ่นป้ายข้อมูลที่ดีอยู่ใกล้กับรถโฟล์คลิฟท์เพื่อดูน้ำหนักบรรทุกสูงสุดของรถ

- งานที่ใช้รถเครนโดยใช้กำลังยก(*) ตั้งแต่ 0.5 ตัน แต่ไม่เกิน 5 ตัน
- * กำลังยกหมายถึงน้ำหนักสูงสุดที่รถเครนสามารถยกได้ รวมน้ำหนักตะขอของรถเครนและอุปกรณ์ติดตั้งอื่นๆไว้ในกำลังยกนี้

- งานที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานสลิงสำหรับรถเครน รถเครนเคลื่อนที่ หรือเดอริกที่มีกำลังยกตั้งแต่ 0.5 ตัน แต่ไม่เกิน 1 ตัน

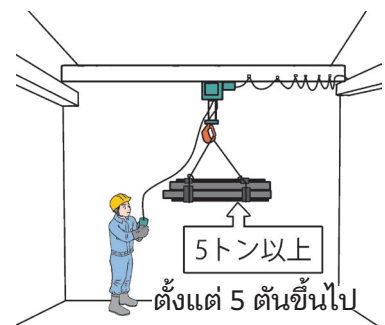
- งานเกี่ยวข้องกับการทำงานที่ทำในบริเวณที่อันตรายจากการขาดออกซิเจน

- งานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานที่สัมผัสกับฝุ่นที่ได้ระบุไว้ (แร่ใยหินและสารอื่นๆ ที่อาจทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์)

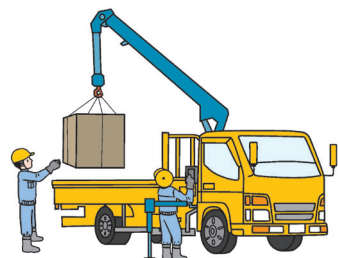
(2) งานที่มีข้อจำกัด (มาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม มาตรา 20 แห่งคำสั่งในการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม)

เมื่อผู้ฝึกงานด้านเทคนิคทำงานภายใต้ข้อจำกัด (งานที่กำหนดโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรมว่าทำให้เกิดอันตรายหรือเป็นอันตรายโดยเฉพาะ) ผู้ฝึกงานเหล่านั้นจะต้องได้รับใบอนุญาตและผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะแล้ว

- งานที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานรถเครนที่สั่งงานบนพื้น (รถเครนที่ที่สั่งงานเหนือพื้นโดยมีคนควบคุมในการเคลื่อนย้ายขนบะรรทุกสินค้า) โดยใช้กำลังยกตั้งแต่ 5 ตันขึ้นไป → ต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะในการใช้งานรถเครนที่สั่งงานบนพื้นแล้ว

- งานที่ใช้งานรถเครนเคลื่อนที่ได้โดยใช้กำลังยกตั้งแต่ 1 ตัน แต่ไม่เกิน 5 ตัน → ต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะในการใช้งานรถเครนเคลื่อนที่ขนาดเล็ก

- งานที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานสลิงสำหรับรถเครน รถเครนเคลื่อนที่ หรือเดอริกที่มีกำลังยกตั้งแต่ 1 ตันขึ้นไป → ต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะในการใช้งานสลิง

- งานเชื่อม งานตัด หรืองานให้ความร้อนกับโลหะโดยใช้ก๊าซไวไฟและออกซิเจน → ต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะในการเชื่อมด้วยก๊าซ

- งานที่ใช้รถโฟล์คลิฟท์ที่มีน้ำหนักบรรทุกสูงสุดตั้งแต่ 1 ตันขึ้นไป → ต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะในการใช้งานรถโฟล์คลิฟท์

(1) การให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม หน่วยงานที่ดำเนินการต้องให้ความรู้เกี่ยวกับประเภทงานและวิธีการจัดการเครื่องจักรและวัตถุอันตรายเมื่อจ้างผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคหรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงประเภทงานของผู้ปฏิบัติงาน

นอกจากนี้เมื่อขอให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติงานที่เป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดอันตรายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 36 แห่งพระราชกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยจำเป็นต้องให้ความรู้แบบพิเศษตามกฎหมาย (ดูหมวดที่ 2 ข้างต้น) ข้อมูลด้านล่างนี้จะแนะนำการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิค

1 แนะนำตัวอย่าง

การแนะนำตัวอย่างการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมและตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกือบเป็นอุบัติเหตุซึ่งอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุถือเป็นวิธีการสำคัญที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคเข้าใจถึงอันตรายของการทำงานประเภทเดียวกันกับที่แสดงไว้ในตัวอย่าง

ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปโลหะอาจต้องให้ผู้ฝึกอบรมได้ใช้งานเครื่องกด แต่ด้วยความคุ้นเคยหรือความประมาทขณะใช้งานเครื่องจักรประเภทนี้อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุสาหัสได้บ่อยครั้ง หากมีร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งของคุณติดอยู่หรือเข้าไปในเครื่องระหว่างการใช้งานเครื่องจักรประเภทนี้ มีโอกาสสูงที่จะทำให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงถึงแก่ชีวิตหรือสูญเสียแขนขาได้

เพื่อป้องกันอุบัติเหตุประเภทนี้ถือว่ามีประสิทธิภาพ การแนะนำตัวอย่างอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจริง (เช่น อุบัติเหตุที่ระบุไว้ใน “เว็บไซต์ความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน” ที่กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการได้จัดทำขึ้น) ถือว่าเป็นผลดีต่อผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิค และการใช้มาตรการป้องกัน

2 การสวมเสื้อผ้าให้ถูกต้อง

สิ่งสำคัญคือผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคต้องเข้าใจถึงอันตรายจากเครื่องจักรและวัตถุที่กำลังจัดการอยู่ได้อย่างถูกต้อง และให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อผ้าที่ถูกต้องตามประเภทของอันตราย

3 ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงาน

จำเป็นต้องกำหนดขั้นตอนการทำงานให้ชัดเจนล่วงหน้า และให้แน่ใจว่าผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคเข้าใจรายละเอียดของขั้นตอนอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องกำหนดงานที่แตกต่างจากงานที่ทำอยู่ตามปกติ (งานที่ไม่เป็นงานประจำ) เช่น งานที่ต้องทำเมื่อเครื่องจักรเกิดการขัดข้อง ที่ไม่ใช่งานที่ทำอยู่ตามปกติ (งานประจำ)

ตัวอย่างเช่น ต้องแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคทราบเกี่ยวกับขั้นตอนต่อไปนี้อย่างละเอียด ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ควรพิจารณาเมื่อรู้สึกได้ว่ามีบางอย่างที่ผิดปกติเกิดขึ้นกับเครื่องจักร

- หยุดเครื่องจักร
- โทรหาบุคคลที่รับผิดชอบในการตรวจสอบ
- รอจนกว่าบุคคลที่รับผิดชอบในการตรวจสอบมาถึง

นอกจากนี้ สิ่งสำคัญคือให้ระบุขั้นตอนการทำงานประเภทข้างต้นเป็นลายลักษณ์อักษรทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาแม่ของผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิค และต้องกำหนดช่วงเวลาในการตรวจสอบรายละเอียดขั้นตอนต่างๆ อย่างเป็นระบบในแต่ละวัน นอกจากนี้ ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคต้องเข้าใจรายละเอียดขั้นตอนอย่างเพียงพอด้วย

4 การพิจารณาผู้ฝึกงานที่เป็นชาวต่างชาติ

เมื่อพิจารณาตามจริงแล้วเห็นว่าผู้ฝึกงานด้านเทคนิคที่เป็นชาวต่างชาติจึงจำเป็นที่จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ ① ถึง ③ ข้างต้น โดยใช้ภาษาแม่ของผู้ฝึกงานด้านเทคนิคทุกครั้งที่เป็นไปได้ เพื่อให้ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคเข้าใจสถานการณ์ได้ดียิ่งขึ้น

อย่าใช้เพียงแต่ภาษาเดียวเท่านั้น เพื่อให้ประสิทธิภาพจึงต้องใช้สื่อภาพเพื่อให้ผู้ฝึกงานเข้าใจสถานการณ์ให้ดียิ่งขึ้นผ่านการถ่ายภาพและภาพประกอบ

นอกจากนี้ สำหรับการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยนั้น การให้คำอธิบายในระหว่าง OJT (การฝึกงานไปพร้อมการทำงานจริง) ก็มีประสิทธิภาพเช่นกัน ด้วยการแสดงวิธีในการนำมาตรการต่างๆ ไปใช้จริงในสถานที่ทำงาน ไม่ใช่แค่การเรียนในห้องเรียนที่ใช้เพียงหนังสือเรียนเท่านั้น เพื่อให้ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้เห็นภาพเฉพาะของรายละเอียดต่างๆ ดังนั้น จำเป็นต้องนำการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยไปใช้ในระหว่าง OJT ควบคู่ไปกับการตรวจสอบระดับความเข้าใจของผู้ฝึกอบรม มีการเผยแพร่สื่อการสอนในรูปแบบวิดีโอสำหรับคนทำงานที่เป็นชาวต่างชาติในหมวด “สื่อการเรียนการสอนเป็นต้น ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรมสำหรับคนทำงานที่เป็นชาวต่างชาติ” (เฉพาะเวอร์ชันภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) ของเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ โปรดดูและใช้งานวิดีโอเหล่านี้ <https://www.mhlw.go.jp/stf/seisakunitsuite/bunya/0000186714.html>

(2) กิจกรรมด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

ในหมวดนี้จะแนะนำวิธีในการดำเนินกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรม อย่าลืมนำไปปฏิบัติใช้

1 5S (5ส)

5ส เป็นศัพท์ที่สร้างขึ้นจากอักษรตัวแรกของคำว่า Seiri (สะสาง), Seiton (สะดวก), Seisou (สะอาด), Seiketsu (สร้างมาตรฐาน) และ Shitsuke (สร้างนิสัย)

ความพยายามอย่างหนักเพื่อให้บรรลุหลักการทั้ง 5ส ในทุกๆ วัน นับเป็นสิ่งสำคัญเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บในการทำงาน

[Seiri (สะสาง)]

เมื่อสิ่งของที่ไม่จำเป็นวางกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป อาจทำให้คนสะดุดล้มได้ แยกและสะสางสิ่งของที่ไม่จำเป็นออกจากสิ่งของที่มีจำเป็น

[Seiton (สะดวก)]

จัดระเบียบและวางเครื่องมือและวัสดุที่ใช้ในการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคหลังจากตัดสินใจแล้วว่าวางอะไรไว้ตรงไหน หากไม่ได้จัดระเบียบสิ่งของต่างๆ ก็จะไม่สามารถค้นหาสิ่งของที่มีจำเป็นในการทำงานได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง

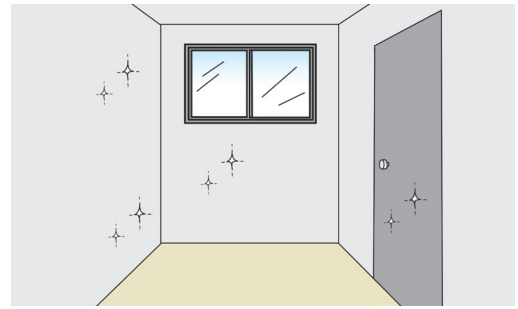
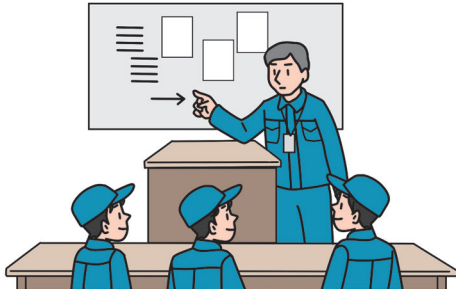
[Seisou (สะอาด)]

ให้ทำความสะอาดบริเวณที่ดำเนินการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค และเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้เป็นประจำ ตัวอย่างเช่น การปล่อยพื้นสกปรกอาจทำให้คนลื่นล้มและพลัดตก จนได้รับบาดเจ็บตอนทำงานได้

[Seiketsu (สุขลักษณะ)]

หลังจากที่มั่นใจว่ามีการนำ Seiri, Seiton และ Seisou ไปใช้แล้ว ให้ฝ่ายบริหารจัดการวางรูปแบบโครงการเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดียิ่งขึ้น

[Shitsuke (สร้างนิสัย)]

สร้างขั้นตอนการทำงานและกฎระเบียบในสถานที่ทำงานที่จะนำ 4ส (Seiri, Seiton, Seisou และ Seiketsu) มาปฏิบัติใช้ และทำงานร่วมกันเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน

2 กิจกรรมในการคาดการณ์ความเสี่ยง

กิจกรรมในการคาดการณ์ความเสี่ยงเป็นกิจกรรมที่พยายามป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมด้วยการให้คนทำงานได้พูดคุยกันเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในสถานที่ทำงานและในงานที่กำลังทำอยู่ รวมถึงการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมที่เกิดจากความเสี่ยงเหล่านี้ เพื่อให้คนทำงานสามารถทำงานของตนเองได้ด้วยความตระหนักรู้ในระดับสูงเกี่ยวกับอันตรายที่เฉพาะเจาะจง มักเรียกกิจกรรมประเภทนี้ว่า “กิจกรรม KY” หรือ “KYK” ซึ่งเกิดจากตัวอักษรตัวแรกของคำว่า Kiken Yochi Katsudou (กิจกรรมในการคาดการณ์ความเสี่ยง)

มีวิธีการในลักษณะต่างๆ ที่ใช้สำหรับกิจกรรมในการคาดการณ์ความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น เราจะแนะนำวิธีการโดยใช้ขั้นตอน a ถึง d ตามที่แสดงด้านล่าง ดังนั้น ให้ลองฝึกไปพร้อมกับผู้ฝึกงานด้านเทคนิคของคุณ

a. เข้าใจในสถานการณ์ปัจจุบัน

คนทำงานพิจารณาว่ามีอันตรายอะไรบ้างที่อาจเกิดขึ้นได้ในสถานที่ทำงานและในงานของตนเอง จากนั้นให้นึกถึงปัญหาต่างๆ คนทำงานหลายคนสามารถระบุปัญหาได้อย่างเต็มที่และหลีกเลี่ยงการจับผิดคนทำงานคนอื่น ๆ เพื่อที่จะระบุปัญหาให้ได้มากที่สุดโดยไม่ทิ้งปัญหาอื่นใดเอาไว้

b. สืบหาลักษณะของปัญหาที่แท้จริง

เมื่อพบปัญหาส่วนใหญ่แล้ว คนทำงานจะทำงานร่วมกันเพื่อตรวจสอบและแยกสาเหตุของปัญหา และการดำเนินการที่ต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก

c. สร้างมาตรการ

ให้คนทำงานเสนอแนวทางปรับปรุงและวิธีแก้ไขปัญหาสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง

d. กำหนดเป้าหมาย

คนทำงานหารือกันถึงแนวทางปรับปรุงและวิธีแก้ไขปัญหาที่พวกเขาได้เสนอขึ้นมา แล้วให้สรุปหลังจากตกลงรายละเอียดต่างๆ กันได้แล้ว

3 การจัดการความเสี่ยง

การจัดการความเสี่ยงเป็นวิธีการค้นหา "อันตรายหรือความเสี่ยง" ที่อาจเกิดขึ้นในสถานที่ทำงานและจัดลำดับความสำคัญตามขอบเขตเหล่านั้นที่จะสามารถกำจัดหรือลดอันตรายและความเสียหายดังกล่าวนั้นได้ ซึ่งเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้นได้มากที่สุด และเพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีอุบัติเหตุร้ายแรงหากเกิดอุบัติเหตุขึ้น ขึ้นตอนเฉพาะตามที่แสดงไว้ด้านล่างในข้อ a ถึง c

a. ระบุสิ่งที่อันตรายและที่มีความเสี่ยง

ระบุสิ่งที่อันตรายและที่มีความเสี่ยง การดำเนินการขั้นตอนนี้จึงเป็นวิธีที่ดีที่สุดจากมุมมองต่างๆ ของคนทำงานหลายคน

b. ประเมินความเสี่ยง

ประเมินสิ่งที่ระบุว่าเป็นอันตรายและที่มีความเสี่ยงจากมุมมองความน่าจะเป็นที่จะเกิดขึ้นและขอบเขตของความเสี่ยง

c. ลดความเสี่ยง

จากผลการประเมิน ให้พิจารณามาตรการลดความเสี่ยงจากรายการความเสี่ยงที่สำคัญ จากนั้นนำมาตรการต่างๆ ไปใช้ หลังจากนั้นนำมาตรการลดความเสี่ยงมาใช้แล้ว ให้ประเมินความเสี่ยงอีกครั้งและพิจารณาว่าจำเป็นต้องมีมาตรการเพิ่มเติมอีกหรือไม่

(3) มาตรการที่สอดคล้องกับประเภทของอุบัติเหตุ

1 การติดด้ามในหรือระหว่าง

เนื่องจากการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมที่พบบ่อยที่สุดมักเกิดจากอุบัติเหตุ “การติดด้ามในหรือระหว่าง” ในงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ ทั้งหน่วยงานที่ดำเนินการและผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคจะต้องนำมาตรการต่างๆ มาใช้อย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ “การติดด้ามในหรือระหว่าง”

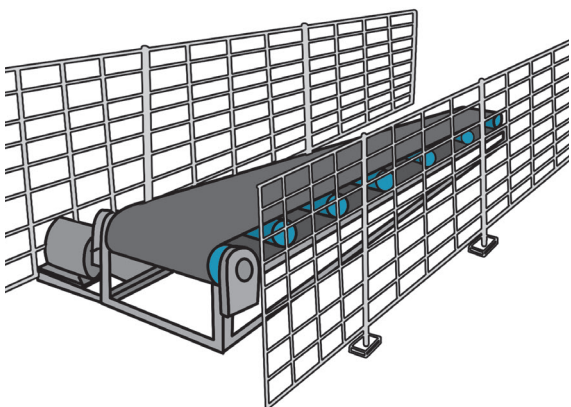
มาตรการแรก การสวมเสื้อผ้าที่ถูกต้องก็เป็นหนึ่งในมาตรการที่จะป้องกันอุบัติเหตุประเภทนี้ได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อขึ้นส่วนของเสื้อผ้าทำงานของผู้ปฏิบัติงานที่สวมอยู่อาจติดและถูกดึงขณะใช้งานเครื่องจักรทำให้ผู้ปฏิบัติงานถูกดึงไปในเครื่องจักรจนทำให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงได้ ดังนั้นจึงควรสวมเสื้อผ้าและอุปกรณ์ป้องกันสำหรับทำงานที่ถูกต้อง

ควรติดตั้งอุปกรณ์นิรภัยเพื่อใช้เป็นมาตรการในการป้องกันอุบัติเหตุด้วย อุปกรณ์นิรภัยอาจเป็นรายการใดก็ได้ตามที่แสดงด้านล่างนี้ โปรดตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคผ่านการอบรมมาแล้ว ไม่เพียงแต่เกี่ยวกับวิธีการติดตั้งอุปกรณ์เหล่านี้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงวิธีการตรวจสอบว่าอุปกรณ์นิรภัยยังคงมีประสิทธิภาพตลอดเวลาหรือไม่ และมีการบังคับใช้งานอุปกรณ์เหล่านี้อย่างเคร่งครัด

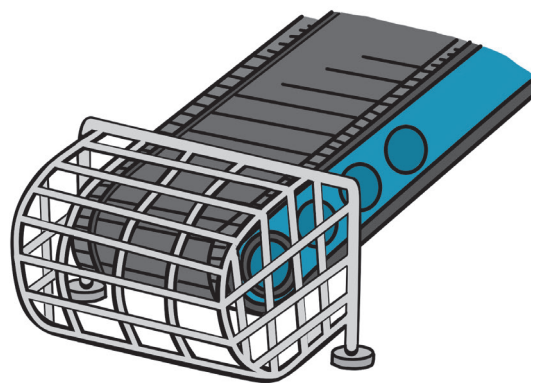
a. อุปกรณ์ป้องกัน

ตามปกติแล้ว การติดตั้งอุปกรณ์นิรภัย เช่น รั้วหรือฝักันเครื่องจักรทั้งหมด ก็เพื่อรักษาระยะห่างระหว่างเครื่องจักรและผู้ควบคุม ซึ่งจะช่วยป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมได้

[รั้วป้องกัน]

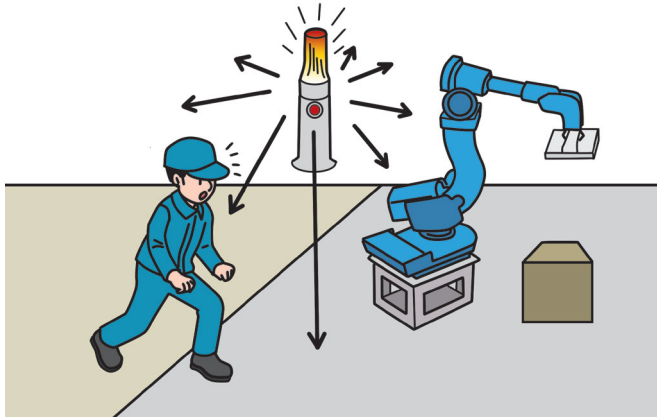

[ฝักัน]

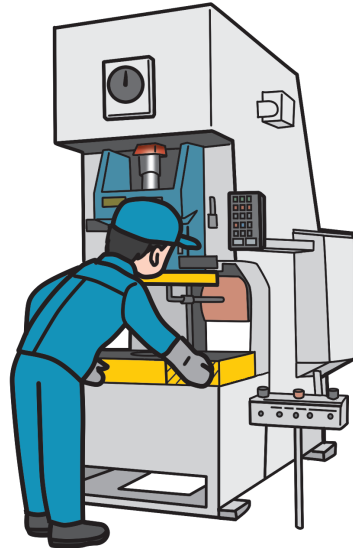
b. อุปกรณ์สำหรับการตรวจจับและการป้องกัน

การติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการตรวจจับและการป้องกัน (อุปกรณ์) เพื่อหยุดเครื่องจักรโดยอัตโนมัติเมื่อเซ็นเซอร์ตรวจจับว่ามีคนอยู่ ซึ่งจะช่วยป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมได้อีกด้วย

c. อุปกรณ์ควบคุมการทำงานที่ต้องใช้มือทั้งสองข้าง

อุปกรณ์ควบคุมการทำงานที่ต้องใช้มือทั้งสองข้างจะสามารถใช้งานเครื่องจักรด้วยการกดสวิตช์โดยใช้มือทั้งสองข้าง เนื่องจากการติดตั้งสวิตช์สตาร์ทสองตัวไว้แล้ว อุปกรณ์นี้จะบังคับให้ผู้ควบคุมวางมือทั้งสองข้างไว้บนตำแหน่งที่กำหนดไว้และไม่สามารถเลื่อนมือไปมาได้ ซึ่งจะมีผลในการป้องกันไม่ให้มือหรือนิ้วของผู้ควบคุมได้รับบาดเจ็บ

2 การตกบนพื้นระดับเดียวกัน

อุบัติเหตุ “การติดด้านในหรือระหว่าง” ต่อไปนี้เป็นอุบัติเหตุจากการทำงานทางอุตสาหกรรมที่พบบ่อยที่สุดในงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ “การตกบนพื้นระดับเดียวกัน” เป็นสาเหตุของการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมมากมาย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องระบุมাত্রการอย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการพลัดตกด้วยเช่นกัน

สาเหตุหลักของ “การตกบนพื้นระดับเดียวกัน” คือการที่คนลื่น สะดุด หรือเหยียบพลาด

- การลื่น

คนสามารถลื่นและล้มได้ง่ายหากมีการเคลือบพื้นด้วยวัสดุที่ลื่นได้ง่ายหรือมีของเหลวหกเลอะเทอะอยู่ เช่น น้ำมันหรือน้ำที่หกอยู่บนพื้น

- การสะดุด

มีตัวอย่างจำนวนมากของคนที่สะดุดและล้มเมื่อพื้นเป็นหลุมเป็นบ่อหรือขรุขระ และยังมีบางรายที่คนสะดุดกับวัตถุต่างๆ เช่น สัมภาระหรือผลิตภัณฑ์ที่วางไว้โดยรอบ

- การเหยียบพลาด

เมื่อคุณไม่สามารถมองเห็นบริเวณที่ต้องเหยียบได้ เช่น เมื่อถือสัมภาระขนาดใหญ่และการเดินลงบันได คนอาจเสียหลักและล้มได้

มาตรการ a ถึง c ต่อไปนี้เป็นมาตรการที่มีประสิทธิผลในการป้องกันการตก

a. การบังคับใช้ 5s อย่างเคร่งครัด

ตามที่ได้แนะนำในข้อ (2) ① ข้างต้น การบังคับใช้ 5s อย่างเคร่งครัดสามารถนำมาใช้เป็นมาตรการเพื่อป้องกัน “การตกบนพื้นระดับเดียวกัน” ได้

b. สวมรองเท้าให้เหมาะสม

จำเป็นต้องสวมรองเท้าให้เหมาะสมกับประเภทของงาน ไม่ว่าคุณจะต้องจัดการกับวัตถุที่หนักหรือจัดการกับน้ำและน้ำมัน หรือขึ้นอยู่กับประเภทพื้นที่ที่คุณทำงานอยู่ เช่น หากเป็นพื้นที่ทาสี พื้นกระเบื้อง หรือพื้นที่เป็นพรม

c. อื่นๆ

จำเป็นต้องบังคับใช้มาตรการในโรงงานและอาคารที่ลักษณะเหมือนกันอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกันไม่ให้คนวิ่งหรือเดินขณะที่กำลังล้วงมือไว้ในกระเป๋า

3 การตกจากที่สูง

ขณะกำลังทำงานบนที่สูงตั้งแต่ 2 เมตรขึ้นไป จำเป็นต้องดูแลรักษาพื้นที่ที่ทำงาน (สถานที่ปฏิบัติงาน) ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การตั้งนั่งร้าน และติดตั้งราวจับให้รอบบริเวณขอบและช่องเปิดของพื้นที่ที่ทำงาน นอกจากนี้ หากพิจารณาแล้วเห็นว่ายากต่อการติดตั้งพื้นที่ที่ทำงานและราวจับเนื่องจากลักษณะของงานหรือเมื่อทำงานขณะที่ถอดราวจับออกชั่วคราว ให้ติดตั้งตาข่ายป้องกัน (ตาข่ายนิรภัย) และติดตั้งอุปกรณ์ที่ใช้ติดตั้งเข็มขัดนิรภัยเสมอ เนื่องจากต้องใช้มาตรการความปลอดภัยเหล่านี้

4 รอยบาดและรอยขีดข่วน

ตัวอย่างเช่น มักสร้างเศษโลหะจากการแปรรูปโลหะหรือวัสดุที่คล้ายคลึงกันบนเครื่องกลึง โดยเฉพาะเศษเหล็ก สเตนเลสอาจมีความคมเหมือนกับมีดอเนกประสงค์และอาจทำให้มือและนิ้วของผู้ควบคุมเกิดรอยบาดลึกได้ หากไม่ระมัดระวัง เพื่อป้องกัน “รอยบาดและรอยขีดข่วน” จำเป็นต้องสวมถุงมือชนิดที่เหมาะสมกับการทำงาน

5 การเกิดอันตรายจากไฟฟ้า

มักจะใช้ไฟฟ้าเกือบทั้งหมดเมื่อใช้งานเครื่องจักร ไฟฟ้าเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองไม่เห็นด้วยตาของมนุษย์ได้ แต่เราต้องไม่ลืมว่าไฟฟ้าเป็นสิ่งที่อันตรายและอาจถึงแก่ชีวิตได้ในบางสถานการณ์ นอกจากนี้ยังมีอันตรายจากไฟฟ้าที่จะเผาวัสดุและทำให้เกิดไฟไหม้ รวมถึงการเกิดอันตรายจากไฟฟ้าได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องให้ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการจัดการไฟฟ้าอย่างเพียงพอ ตัวอย่างเช่น ต้องมีการกำหนดขั้นตอนสำหรับการจัดการไฟฟ้า เช่น ห้ามใช้เครื่องจักรด้วยมือเปียก ให้ความระมัดระวังกับสายไฟและสายเคเบิลต่างๆ ขณะเดินทางเข้าไปยังสถานที่ทำงาน และตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ปิดเบรกเกอร์ วงจรสวิตช์บอร์ดทั้งหมดสำหรับระบบที่ไม่จำเป็นแล้ว

6 อื่นๆ

สิ่งที่จำเป็นในการแปรรูปโลหะอย่างแน่นอนคือการดำเนินการขนย้ายวัสดุก่อนที่มีการแปรรูป และต้องดำเนินการขนย้ายชิ้นงานหลังจากที่ได้มีการแปรรูปแล้วด้วย อาจต้องใช้นานพาหนะสำหรับงานขนย้ายนี้ เช่น รถโฟล์คลิฟท์หรือรถเครน

เมื่อผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคใช้งานยานพาหนะประเภทนี้ด้วยตนเองหรือทำงานใกล้กับยานพาหนะเหล่านี้ ควรมีการดำเนินการใช้มาตรการต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่มีการบาดเจ็บจากการทำงานในอุตสาหกรรมเกิดขึ้น

- รถโฟล์คลิฟท์

การมองเห็นของผู้ควบคุมอาจโดนบังเมื่อบรรทุกสิ่งของบนนายกเนื่องจากวิธีการผลิตรถโฟล์คลิฟท์ ในบางครั้งผู้ควบคุมต้องขึ้นรถถอยหลังเนื่องจากข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ และหากมีคนอยู่ข้างหลังอาจส่งผลให้รถโฟล์คลิฟท์ชนกับคนได้

ดังนั้น เมื่อมีการใช้งานรถโฟล์คลิฟท์ในสถานที่ทำงาน จำเป็นต้องให้ทุกคนทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับเส้นทางที่อาจเคลื่อนที่ของรถโฟล์คลิฟท์ รวมถึงคนที่ทำงานรอบรถโฟล์คลิฟท์ซึ่งไม่ใช่แค่ผู้ควบคุมเท่านั้น นอกจากนี้ การติดตั้งป้ายความปลอดภัยไว้ใกล้เส้นทางเคลื่อนที่ก็ยังใช้ได้เช่นกัน

- รถเครนและรถเครนเคลื่อนที่

เมื่อใช้รถเครนหรือรถเครนเคลื่อนที่ในสถานที่ทำงาน จำเป็นต้องให้ทุกคนทราบล่วงหน้าว่าจะต้องยกอะไร รวมถึงคนที่ทำงานรอบรถโฟล์คลิฟท์ซึ่งไม่ใช่แค่ผู้ควบคุมเท่านั้น

นอกจากนี้ ควรกำหนดพื้นที่ทางเข้าที่จำกัดเพื่อป้องกันไม่ให้มีคนติดอยู่ใต้วัตถุที่ยกขึ้นหรืออยู่ใต้รถเครน หากสิ่งของที่ยกขึ้นตกลงมาหรือรถเครนหรือรถเครนเคลื่อนที่ล้มลง

และเมื่อกำลังใช้งานสลิงด้วยลวดต่างๆ จำเป็นต้องตรวจสอบก่อนเริ่มงานว่าลวดมีรอยชำรุดเสียหายหรือไม่ เช่น เส้นลวดขาด เพื่อตรวจสอบว่าสามารถใช้ลวดได้โดยไม่มีปัญหา

(4) มาตรการป้องกันโรคจากการประกอบอาชีพ

1 มาตรการป้องกันโรคลมแดด

โรคลมแดดคือสภาวะที่ร่างกายไม่สามารถควบคุมความร้อนได้อย่างเหมาะสม เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิและความชื้นสูงเป็นเวลานาน ส่งผลให้มีการสร้างความร้อนสะสมภายในร่างกาย

ควรพิจารณาเรื่องสภาพแวดล้อม การทำงาน และผู้คนแยกจากกันให้ดีที่สุดเพื่อป้องกันโรคลมแดด

ประการแรกเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เรามีฤดูกาลต่างๆ ที่คนทำงานไม่มีความเคยชินกับความร้อน อุณหภูมิสูง ความชื้นสูง ความร้อนจากรังสีอินฟราเรด การไม่มีลม และลมที่ร้อน โดยเฉพาะในสภาพแวดล้อมที่มีความชื้นสูง เหงื่อจะระเหยออกได้ยากและมีจำนวนเหงื่อออกมาในปริมาณที่มากขึ้น แต่ไม่ได้ช่วยในการควบคุมอุณหภูมิของร่างกายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถทำให้เกิดสภาวะขาดน้ำได้ง่าย ดังนั้นจำเป็นต้องออกแบ่ววิธีการป้องกันรังสีอินฟราเรดจากดวงอาทิตย์และวัตถุที่ร้อนโดยใช้หลังคาหรือโครงสร้างที่มีลักษณะเหมือนกัน และให้มีการระบายอากาศให้ดีตลอดเวลา

ประการต่อมาเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานที่เราต้องทำงานโดยใช้ภาระงานทางกาย การทำงานเป็นเวลานานโดยไม่หยุดพักสักเล็กน้อย และการสวมเสื้อผ้าและอุปกรณ์ป้องกันที่ระบายอากาศและความชื้นได้ไม่ดี ดังนั้น ควรลดการทำงานโดยไม่หยุดพักให้มากที่สุดและเพิ่มจำนวนช่วงพักให้มากขึ้นสำหรับช่วงที่สภาพอากาศเกิดร้อนขึ้นมาอย่างกะทันหันในช่วงปลายฤดูฝนและหลังวันหยุดยาว นอกจากนี้ควรดื่มน้ำและเกลือแร่ในระหว่างการพักเพื่อให้มีอุณหภูมิร่างกายที่เหมาะสมและป้องกันสภาวะขาดน้ำ

อาการของโรคลมแดดอาจขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายของแต่ละคน ซึ่งจะใช้เวลาหลายวันไปจนถึงหนึ่งสัปดาห์เต็มถึงจะคุ้นชินกับความร้อนได้ จนกว่าคุณจะคุ้นชินกับความร้อนแล้ว คุณต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก เพราะร่างกายของคุณจะไม่สามารถขับเหงื่อได้ดีนัก และอุณหภูมิในร่างกายก็อาจเพิ่มขึ้นได้ง่าย การเริ่มงานในวันถัดไปหากอุณหภูมิร่างกายของคุณไม่กลับมาเป็นปกติเนื่องจากการนอนหลับไม่เพียงพอ นั้นไม่ใช่เรื่องดีนัก นอกจากนี้ยังเป็นอันตรายต่อการทำงานอย่างมากหากคุณไม่ได้ดื่มน้ำและทานอาหารที่เพียงพอ เพราะฉะนั้นให้สร้างสภาพแวดล้อมที่ทำให้ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคสามารถรายงานสภาพร่างกายของตนเองได้อย่างตรงไปตรงมา และหากผู้ฝึกงานไม่สบายก็ให้หยุดทำงานในบริเวณที่มีอุณหภูมิและความชื้นสูง และให้พักผ่อนให้เพียงพอก่อนที่จะเข้ามาทำงาน

2 มาตรการป้องกันสารพิษจากก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์

เมื่อมีการเผาไหม้ที่ประกอบด้วยคาร์บอนในห้องปิดตายที่ไม่มีการระบายอากาศจะเกิดก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์เนื่องจากขาดออกซิเจนจึงไม่สามารถเผาไหม้ได้อย่างเหมาะสม

มาตรการแรกสิ่งสำคัญคือทุกคนในสถานที่ทำงาน รวมถึงผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคจะต้องตรวจสอบว่างานที่กำลังทำอยู่อาจก่อให้เกิดก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์หรือไม่ และต้องตระหนักถึงคุณสมบัติของก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ (ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น) และความเป็นพิษของก๊าซดังกล่าว

นอกจากนี้ หากเป็นงานประเภทที่อาจก่อให้เกิดก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ จึงควรมีมาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานในอุตสาหกรรมของงานประเภทเหล่านี้ เช่น การเปิดหน้าต่างเพื่อระบายก๊าซไอเสียออกสู่ภายนอก รวมถึงการติดตั้งอุปกรณ์ระบายอากาศและอุปกรณ์แจ้งเตือนการตรวจจับก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์

3 มาตรการป้องกันฝุ่น

จำเป็นต้องมีมาตรการป้องกันฝุ่นที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปโลหะ ฝุ่นคือฝุ่นอนุภาคขนาดเล็กที่ลอยอยู่ในอากาศ และรวมถึงควันที่เกิดจากงานเชื่อม ฝุ่นส่วนใหญ่จะถูกสูดเข้าไปในจมูกและจะขับฝุ่นเกือบทั้งหมดออกจากร่างกายในระหว่างการหายใจออก แต่ยังคงมีฝุ่นบางส่วนถูกสะสมอยู่ในทางเดินหายใจ

จะมีการกำจัดฝุ่นที่สะสมอยู่ออกไปโดยกระบวนการทำความสะอาดตามธรรมชาติของร่างกาย แต่ก็ยังมีบางส่วนที่ไม่สามารถกำจัดออกได้และยังคงตกค้างอยู่ในร่างกาย ซึ่งสามารถเกิดการอักเสบและอาจทำให้เกิดโรคปอดที่เรียกว่าโรคฝุ่นหินจับปอดในบางรายได้

โรคฝุ่นหินจับปอดเป็นโรคที่ทำให้เนื้อเยื่อปอดกลายเป็นพังผืด แข็งขึ้น และสูญเสียความยืดหยุ่นหลังจากสูดฝุ่นอนุภาคขนาดเล็กหรือโลหะจำนวนมากเข้าไปเป็นเวลานานหลายปี วิทยาศาสตร์การแพทย์ในปัจจุบันยังไม่มีวิธีรักษาโรคฝุ่นหินจับปอดได้ แต่มีวิธีรักษาตามอาการ

มีกฎหมายกำหนดมาตรการป้องกันโรคฝุ่นหินจับปอดอยู่ในพระราชบัญญัติว่าด้วยโรคจากการประกอบวิชาชีพ และพระราชกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายอันเนื่องมาจากฝุ่น นอกเหนือไปจากพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรมและพระราชกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย เมื่อคนทำงานปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับ "งานที่เกี่ยวข้องกับฝุ่น" ตามที่ระบุไว้ในพระราชกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายอันเนื่องมาจากฝุ่น สถานประกอบการจึงต้องมีมาตรการพิเศษแบบต่างๆ

ดังนั้น ในงานที่มอบหมายให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคดำเนินการ จึงจำเป็นต้องตรวจสอบว่างานนั้นเกี่ยวข้องกับ "งานที่เกี่ยวข้องกับฝุ่น" ตามที่ระบุไว้ในพระราชกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันอันตรายอันเนื่องมาจากฝุ่นหรือไม่ นอกจากนี้ยังถือว่าข้อ a ถึง c ต่อไปนี้เป็นมาตรการป้องกันฝุ่นได้ด้วย

a. ทำให้เกิดฝุ่นให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

เพื่อให้แน่ใจว่าจะทำให้เกิดฝุ่นให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ สามารถตัดสินใจให้เปลี่ยนเป็นวัตถุดิบที่ไม่ก่อให้เกิดฝุ่นหรือปรับปรุงขั้นตอนการทำงานที่ก่อให้เกิดฝุ่นได้ง่ายให้ดียิ่งขึ้น

b. หลีกเลี่ยงไม่ให้ฝุ่นขนาดเล็กฟุ้งกระจายเท่าที่จะทำได้

เพื่อให้แน่ใจว่าฝุ่นที่เกิดขึ้นจะฟุ้งกระจายไปทั่วสถานที่ทำงานให้น้อยที่สุด ตัวอย่างเช่น การค้นหาต้นตอของฝุ่นแล้วพิจารณาว่าจะปิดตายหรือกักฝุ่นเอาไว้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ระบบไอเสียในการกักเก็บฝุ่นภายในอาคารได้ด้วย

- c. ป้องกันไม่ให้ฝุ่นที่ฟุ้งกระจายเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ให้ได้มากที่สุด
มาตรการในการป้องกันไม่ให้ฝุ่นที่ฟุ้งกระจายเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ภายในอาคารเป็นการใช้ ระบบระบายอากาศแบบเฉพาะที่ร่วมกับอุปกรณ์ป้องกันระบบทางเดินหายใจที่เหมาะสม เช่น หน้ากากกันฝุ่น

(5) การดำเนินการตรวจสอบสุขภาพ

สถานประกอบการจะต้องภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรมที่จัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพต่อไปนี้อย่างสม่ำเสมอ

1 การตรวจสอบสุขภาพทั่วไป

- การตรวจสอบสุขภาพในขณะว่าง (มาตรา 43 แห่งพระราชกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย) มีการดำเนินการตรวจสอบสุขภาพในขณะว่างเพื่อวัตถุประสงค์ในการว่าจ้างคนทำงานและจัดการสุขภาพของคนทำงานเหล่านั้นให้เหมาะสม ซึ่งจำเป็นต้องนำไปใช้กับผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคด้วย และต้องตรวจสอบ 11 รายการต่อไปนี้ในระหว่างการตรวจสอบสุขภาพ
- นอกจากนี้ เนื่องจากได้มีการยืนยันเกี่ยวกับการติดเชื้อไวรัสโคโรนาในคนหนุ่มสาวที่เกิดในต่างประเทศในช่วงปีที่ผ่านมา จึงขอให้ดำเนินการตรวจสอบสุขภาพในขณะว่างโดยคำนึงไว้ว่าผู้ปฏิบัติงานอาจได้รับเชื้อไวรัสโคโรนาแล้ว

a. ประวัติการเจ็บป่วยและการทำงาน	g. การตรวจสอบการทำงานของตับ (การตรวจสอบ GOT, GPT, γ -GTP)
b. อาการที่คนไข้เล่าและผลการตรวจร่างกาย	h. การตรวจสอบระดับไขมันในเลือด
c. ส่วนสูง น้ำหนัก รอบเอว สายตา และการได้ยิน	i. การตรวจสอบระดับน้ำตาลในเลือด
d. การตรวจสอบการเอกซเรย์ทรวงอก	j. การตรวจวิเคราะห์ปัสสาวะ (การตรวจสอบน้ำตาลและโปรตีนในปัสสาวะ)
e. ความดันโลหิต	k. การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ
f. การตรวจเลือดเพื่อหาภาวะโลหิตจาง (การตรวจปริมาณฮีโมโกลบินและจำนวนเม็ดเลือดแดง)	

<การรับมือเมื่อเกิดการระบาดของโรคโควิด-19>

ดำเนินการรับมือกับโรคโควิด-19 ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อที่ 265 พ.ศ. 2564 ด้วยการป้องกันโรคติดต่อและการรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคติดต่อ เมื่อเกิดการระบาดของโรคโควิด-19 ในสถานที่ทำงานมาตรฐาน ยกเว้นสถานประกอบการ แพทย์ จำเป็นต้องดำเนินการตรวจคัดกรองบุคคลที่สัมผัสโรค โดยมีเป้าหมายหลักในการตรวจพบและการรับมือกับผู้ที่เปราะบางหรืออาจติดเชื้อโรคโควิด-19 ได้อย่างรวดเร็ว

การรับมือขั้นพื้นฐานคือการดำเนินการตามคำแนะนำที่ได้รับจากศูนย์สาธารณสุข แต่บทบาทหลักของหน่วยงานที่ดำเนินการคือการระบุบุคคลที่สัมผัสโรค ให้คำอธิบายกับพนักงาน แนะนำให้บุคคลที่ไม่ได้เข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปีได้เข้ารับการตรวจ และดำเนินการตรวจคัดกรองบุคคลที่สัมผัสโรค

• การตรวจสุขภาพประจำปี (มาตรา 44 แห่งพระราชกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย)
ขอให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีซึ่งรวมถึงข้อกำหนดทางกฎหมายสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคเป็นประจำทุกปี จะต้องทดสอบ 11 รายการต่อไปนี้ นอกจากนี้ สามารถละเว้น c, d, f ถึง i และ k ได้เมื่อแพทย์ตัดสินใจว่ารายการเหล่านี้ไม่มีความจำเป็น

- ประวัติการเจ็บป่วยและการทำงาน
- อาการที่คนไข้เล่าและผลการตรวจร่างกาย
- ส่วนสูง น้ำหนัก รอบเอว สายตา และการได้ยิน
- การตรวจสอบการเอกซเรย์ทรวงอกและการตรวจเสมหะ
- ความดันโลหิต
- การตรวจเลือดเพื่อหาภาวะโลหิตจาง (การตรวจปริมาณฮีโมโกลบินและจำนวนเม็ดเลือดแดง)
- การตรวจสอบการทำงานของตับ (การตรวจสอบ GOT, GPT, γ-GTP)
- การตรวจสอบระดับไขมันในเลือด
- การตรวจสอบระดับน้ำตาลในเลือด
- การตรวจวิเคราะห์ปัสสาวะ (การตรวจสอบน้ำตาลและโปรตีนในปัสสาวะ)
- การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ

• การตรวจสุขภาพสำหรับผู้ที่มีส่วนร่วมในงานเฉพาะประเภท (มาตรา 45 แห่งพระราชกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย)
ในกรณีที่คนทำงานเข้างานเป็นประจำในสถานที่ที่มีก๊าซ ไอระเหย หรือฝุ่นที่เป็นอันตราย เช่น ตะกั่วหรือก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ และรวมถึงงานที่ทำงานตอนกลางคืน คนทำงานเหล่านั้นต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างน้อยทุกๆ 6 เดือน นอกเหนือจากการได้รับการตรวจสุขภาพครั้งแรกเมื่อมีการมอบหมายให้ทำงานประเภทนี้อีกครั้ง

2 การตรวจสุขภาพอื่นๆ นอกเหนือจากที่ระบุข้างต้น (ตัวอย่าง)

- การตรวจคัดกรองสุขภาพแบบพิเศษ
จะต้องมีการตรวจคัดกรองสุขภาพแบบพิเศษสำหรับคนทำงานที่ทำงานที่เป็นอันตรายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 22 วรรค (1) แห่งคำสั่งสำหรับการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม และคนงานที่ทำงานที่เป็นอันตรายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 22 วรรค (2)
ประเภทงานที่อยู่ภายใต้หมวดหมู่นี้ คือ (1) งานในสภาพแวดล้อมที่มีความกดดันสูง (2) งานเกี่ยวกับรังสี (3) งานกำจัดสารปนเปื้อน (4) งานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีตามที่กำหนด (5) งานเกี่ยวกับแร่ใยหิน (6) งานเกี่ยวกับตะกั่ว (7) งานเกี่ยวกับตะกั่วเตตระอัลคิล และ (8) งานสารทำลายอินทรีย์
- การตรวจคัดกรองสุขภาพโรคฝุ่นหินจับปอด
ต้องมีการดำเนินการตรวจคัดกรองสุขภาพแบบพิเศษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยโรคฝุ่นหินจับปอดสำหรับคนทำงานที่ทำงานเกี่ยวกับฝุ่นเป็นประจำและคนงานที่เคยทำงานประเภทนี้มาก่อนและตรงตามข้อกำหนดบางประการ

(6) การดำเนินการตรวจสอบความเครียด

สำหรับสถานประกอบการที่ใช้คนทำงานประจำตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป จะต้องให้คนทำงานเข้ารับ “การตรวจสอบเพื่อประเมินผลกระทบทางจิตใจ” (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “การสอบตรวจความเครียด”) โดยแพทย์ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม
ดังนั้น หน่วยงานที่ดำเนินการที่ใช้คนทำงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป รวมทั้งผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิค ต้องมีการตรวจสอบความเครียดของผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคด้วย

(1) ขั้นตอนในการขอรับค่าสินไหมทดแทนสำหรับคนทำงาน

เมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมในระหว่างการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค หลังจากใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อช่วยเหลือผู้ฝึกงานเป็นอย่างแรกแล้ว กรุณาตรวจสอบให้มั่นใจว่าผู้ฝึกงานเหล่านั้นได้รับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลโดยใช้ขั้นตอนการประกันการขอรับค่าสินไหมทดแทนสำหรับคนทำงาน (*1) นอกจากนี้ โปรดส่งรายงานคนงานที่บาดเจ็บไปยังสำนักงานมาตรฐานแรงงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมที่มีการขาดงาน 4 วันขึ้นไป (*2) รวมทั้งการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้ฝึกงานด้านเทคนิคด้วย

*1: โปรดดู “คำแนะนำการสมัครประกันการขอรับค่าสินไหมทดแทนจากอุบัติเหตุจากการทำงานทางอุตสาหกรรมสำหรับคนงานที่เป็นชาวต่างชาติ – โบรชัวร์เกี่ยวกับประกันการขอรับค่าสินไหมทดแทนจากอุบัติเหตุจากการทำงานทางอุตสาหกรรมสำหรับคนงานที่เป็นชาวต่างชาติ” ได้บนเว็บไซต์กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ (https://www.mhlw.go.jp/stf/seisakunitsuite/bunya/koyou_roudou/roudoukijun/gyousei/rousai/gaikoku-pamphlet.html)

*2: สำหรับการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมที่มีการขาดงาน 1 ถึง 3 วัน โปรดส่งรายงานสรุปรายไตรมาสไปยังสำนักงานมาตรฐานแรงงานที่เกี่ยวข้อง https://anzeninfo.mhlw.go.jp/yougo/yougo29_1.html

ไม่สามารถนำประกันสุขภาพมาใช้ในการรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมได้ หากผู้ฝึกงานได้รับบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรม และคุณปกปิดข้อเท็จจริงนี้เพื่อให้ผู้ฝึกงานสามารถรับการรักษาพยาบาลโดยใช้ประกันสุขภาพ และคุณไม่ได้ส่งรายงานคนงานที่บาดเจ็บ คุณอาจถูกลงโทษฐาน “ปกปิดการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรม” ดังนั้น โปรดอย่าทำการในลักษณะดังกล่าวนี้

(2) ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการระงับการฝึกอบรมสำหรับผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

ในกรณีที่ไม่น่าคาดคิด เช่น การเสียชีวิตของผู้ฝึกงานด้านเทคนิคอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรม หรือหากการดำเนินการฝึกงานด้านเทคนิคไปได้ด้วยความยากลำบากเนื่องจากการรักษาพยาบาลใช้เวลานาน ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคจำเป็นต้องยื่นคำแจ้ง(*) โดยใช้แบบฟอร์มของหนังสือแจ้งความยากลำบากในการดำเนินการฝึกงานสำหรับผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

* หน่วยงานที่กำกับดูแลจะส่งหนังสือแจ้งสำหรับการฝึกอบรมประเภทองค์กรรับเป็นผู้รับผู้ฝึกงาน (Supervising Organization Type) และหน่วยงานที่ดำเนินการจะส่งหนังสือแจ้งสำหรับการฝึกอบรมประเภทบริษัทแม่เป็นผู้รับผู้ฝึกงาน (Individual Enterprise Type) สำหรับการฝึกอบรมประเภทองค์กรรับเป็นผู้รับผู้ฝึกงานที่ดำเนินการโดยหน่วยงานที่ดำเนินการ เมื่อเกิดการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรม โปรดรายงานสถานการณ์ไปยังหน่วยงานที่กำกับดูแลได้รับทราบ

ไม่ต้องใช้หนังสือแจ้งนี้หากระยะเวลาการรักษาพยาบาลสำหรับผู้ฝึกงานอยู่ในระยะสั้นๆ และไม่มีอุปสรรคต่อการฝึกอบรมทางเทคนิคให้ดำเนินการต่อไปได้

IV

สิ่งสำคัญที่หน่วยงานที่กำลังจะตั้ง คำนึงถึง

1

บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่กำลังจะตั้ง

ในมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการอบรมฝึกงานด้านเทคนิคที่เหมาะสมและการคุ้มครองผู้ฝึกงานด้านเทคนิค เพื่อให้แน่ใจว่าหน่วยงานที่ดำเนินการฝึกอบรมงานด้านเทคนิคประเภทองค์กรรับเป็นผู้รับผู้ฝึกงานจะไม่ละเมิดพระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรฐานแรงงาน พระราชบัญญัติว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอื่นใด หน่วยงานที่กำลังจะตั้งจะให้คำแนะนำที่จำเป็นภายใต้การกำกับดูแลของผู้จัดการระดับหัวหน้าเพื่อป้องกันการละเมิดก่อนที่จะเกิดขึ้น และหากพบการละเมิดก็จะให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขสถานการณ์ภายใต้การกำกับดูแลของผู้จัดการระดับหัวหน้า

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีคำแนะนำเกี่ยวกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัย เพื่อให้มั่นใจว่าหน่วยงานที่ดำเนินการที่สังกัดหน่วยงานที่กำลังจะตั้งจะไม่ละเมิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นใด นอกจากนี้ หลังจากการฝึกอบรมด้านเทคนิคสิ้นสุดลง โดยที่ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคมีสุขภาพแข็งแรงและปลอดภัยแล้ว จำต้องให้การสนับสนุนผู้ฝึกงานเพื่อให้ผู้ฝึกงานเหล่านั้นสามารถกลับประเทศของตนเองได้อย่างปลอดภัย

สำหรับหน่วยงานที่กำลังจะตั้งทั้งหมดที่มีความรู้พิเศษในการให้คำแนะนำการวางแผน รายการต่างๆ ตามที่อธิบายไว้ด้านล่างอาจจะคำแนะนำแบบพื้นฐาน แต่โปรดตรวจสอบอีกครั้งและอย่าลืมนำคำแนะนำเหล่านี้ไปบังคับใช้อย่างเคร่งครัดด้วย

2

เมื่อผู้ฝึกงานด้านเทคนิคขอรับคำปรึกษา

เมื่อผู้ฝึกงานด้านเทคนิคขอคำปรึกษาเกี่ยวกับงานที่ทำอยู่ในแต่ละวัน และแจ้งว่าพวกเขาารู้สึกว่างานของตนนั้นอันตราย และกลัวว่าจะได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ หรือพวกเขาได้คุยกันเกี่ยวกับข้อควรระวังและการปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ โปรดรายงานรายละเอียดของคำปรึกษาไปยังหน่วยงานที่ดำเนินการได้รับทราบ และขอให้หน่วยงานดังกล่าวปรับปรุงทุกหนทางที่สามารถทำได้ อย่าปล่อยให้มันเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกงานด้านเทคนิคหรือหน่วยงานที่ดำเนินการในการแก้ไขปัญหาที่ได้หารือกันในการคำปรึกษานั้นๆ

นอกจากนี้ เมื่อผู้ฝึกงานด้านเทคนิคทำงานเป็นกะ เนื่องจากสลับการทำงานของคนทำงาน จึงคาดได้ว่าผู้ฝึกงานจะประสบปัญหาจากการสื่อสารที่ไม่เพียงพอ เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องให้การสนับสนุนเพื่อชดเชยจากการสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพในด้านต่างๆ

เพื่อให้แน่ใจว่ามีการใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการให้การสนับสนุนดังกล่าวข้างต้น จำต้องทำให้มั่นใจว่ามีการกำหนดระบบรายวันที่เหมาะสมจากหน่วยงานที่กำลังจะตั้งที่สามารถตอบสนองกับคำปรึกษาใดๆ จากผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงระบบให้คำปรึกษาสำหรับผู้ฝึกอบรมกับหน่วยงานที่กำลังจะตั้งในภาษาแม่ของตน

IV

สิ่งสำคัญที่หน่วยงานที่กำลังจะตั้ง
ต้องคำนึงถึง

3

การให้ข้อมูลและการสนับสนุนผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้ตลอดเวลา

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อผู้ฝึกงานด้านเทคนิคพูดภาษาและมาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จึงอาจเป็นเรื่องยากสำหรับผู้ฝึกงานจะเข้าถึงข้อมูลที่คนญี่ปุ่นถือว่าเข้าถึงได้ง่าย และอาจไม่เข้าใจได้อย่างครบถ้วนอย่างที่คุณญี่ปุ่นถือว่าเข้าใจได้ง่าย

แม้ว่าหน่วยงานที่ดำเนินการคิดว่าได้ให้คำแนะนำและข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับงานให้กับผู้ฝึกงานด้านเทคนิคแล้วก็ตาม แต่ผู้ฝึกงานอาจไม่เข้าใจงานนั้นได้อย่างครบถ้วน

อาจจำเป็นต้องให้การสนับสนุนและข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่ผู้ฝึกงานต้องใช้ในชีวิตประจำวันของ เช่น มาตรการป้องกันโรคโควิด-19 การป้องกันการล้นบนหิมะหรือพื้นถนนที่เป็นน้ำแข็ง การป้องกันอาหารเป็นพิษ และการป้องกันการเกิดอันตรายจากสายไฟฟ้าที่ขาดหลังจากมีลมแรงเกิดขึ้น

หน่วยงานที่กำกับดูแลและหน่วยงานที่ดำเนินการต้องคำนึงถึงสถานการณ์ที่ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคต้องเผชิญ โดยหน่วยงานเหล่านี้จะให้การสนับสนุนและข้อมูลเพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์อันตรายให้กับผู้ฝึกงานด้านเทคนิคในภาษาที่ผู้ฝึกงานเข้าใจได้ เพื่อที่ผู้ฝึกงานเหล่านั้นจะสามารถใช้ชีวิตในประเทศญี่ปุ่นได้อย่างกลมกลืน

4

คำแนะนำด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับคำแนะนำและการตรวจสอบภายในสถานที่

หน่วยงานที่กำกับดูแลควรให้คำแนะนำและการสนับสนุนที่จำเป็นให้กับหน่วยงานที่ดำเนินการหลังจากได้อ่านตัวอย่างโอกาสต่อไปนี้เพื่อให้คำแนะนำภายในที่ทำงาน (อย่างน้อยเดือนละครั้งสำหรับการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค (i)) และการตรวจสอบตามปกติ (อย่างน้อยทุกสามเดือน) สำหรับมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยที่หน่วยงานที่ดำเนินการในสังกัด

- * ในหมวดนี้จะอธิบายตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องตรวจสอบสถานะการจ่ายค่าตอบแทน (ค่าจ้าง) การละเมิดสิทธิมนุษยชนกับผู้ฝึกงานด้านเทคนิค และการเก็บรักษาบัตรประจำตัวผู้อาศัยที่ไม่เหมาะสมด้วยอย่างแน่นอน

(1) ตัวอย่างของเรื่องที่ต้องตรวจสอบร่วมกับหน่วยงานที่ดำเนินการ

- มีปัญหา เช่น การสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพกับผู้ฝึกงานด้านเทคนิคไม่ และสามารถเข้าใจในสิ่งที่กำลังพูดคุยกันอยู่หรือไม่
- ผู้ฝึกงานได้รับการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยที่จำเป็นสำหรับการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคหรือไม่ และได้รับคุณสมบัติต่างๆ ต้องใช้หรือไม่
- ผู้ฝึกงานได้รับการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยตามงานของตนเองแล้วหรือไม่ และงานของพวกเขาต้องระบุถึงคุณสมบัติอื่นๆ เช่น การใช้งานรถโฟล์คลิฟท์ ใช้หรือไม่ (หากใช่ ผู้ฝึกงานเหล่านั้นได้เข้ารับการอบรมหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะ หรือหลักสูตรการให้ความรู้แบบพิเศษมาแล้วหรือไม่)
- ผู้ฝึกงานสวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมหรือไม่
- ผู้ฝึกงานสวม “หมวกนิรภัย”, “รองเท้าเซฟตี้หรือรองเท้าบูตกันลื่น” เป็นต้น สำหรับการทำงานในส่วนที่เป็นอันตรายของสถานที่ทำงานหรือไม่
- สถานที่ที่จัดการฝึกอบรมมีสภาพแวดล้อมที่ดีและปลอดภัยหรือไม่
- ห้องพักสำหรับผู้ฝึกงานสะอาดและถูกสุขอนามัยหรือไม่
- เคยมีอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (รวมถึงเหตุการณ์เกือบเป็นอุบัติเหตุ) เกิดขึ้นหรือไม่ (หากใช่ การรับมือหลังจากเกิดอุบัติเหตุเป็นอย่างไร และใช้มาตรการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำอย่างเคร่งครัดอะไรบ้าง)

(2) ตัวอย่างของเรื่องที่ต้องตรวจสอบตอนสัมภาษณ์ผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

- การทำงานในแต่ละวัน สภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ และสุขภาพของผู้ฝึกงานเป็นอย่างไร (ใช้งานผู้ฝึกงานเหล่านั้นหนักเกินไปหรือไม่)
- ผู้ฝึกงานได้รับการให้ความรู้สำหรับงานที่กำลังทำอยู่หรือไม่ และได้รับคุณสมบัติต่างๆ ต้องใช้หรือไม่

- การทำงานดำเนินไปในลักษณะที่ปลอดภัยตามขั้นตอนที่ถูกต้องใช้หรือไม่ และผู้ฝึกงานเคยได้รับบาดเจ็บระหว่างงานหรือไม่
- มีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับงาน และอุปกรณ์นำเจาะที่จำเป็นสำหรับงานอย่างปลอดภัยพร้อมอยู่เสมอหรือไม่
- ผู้ฝึกงานทำงานโดยสวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมหรือไม่ และเสื้อผ้างดังกล่าวเคยเป็นอุปสรรคต่อการทำงานที่ปลอดภัยหรือไม่
- ผู้ฝึกงานไม่เข้าใจคำแนะนำหรือคำอธิบายจากผู้ฝึกสอนฝึกงานด้านเทคนิคเกิดขึ้นในบางครั้งหรือไม่

IV

สิ่งสำคัญที่หน่วยงานกำกับดูแล
ต้องคำนึงถึง

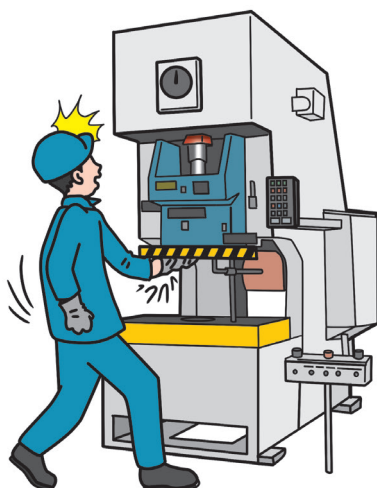
V

การบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรม ในงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ

หมวดนี้จะให้ตัวอย่างการบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นจริงกับผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคที่ดำเนินการฝึกรอบรูปผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับงานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ

ตัวอย่างที่ 1

เมื่อผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคกำลังติดตั้งแม่พิมพ์โลหะบนเครื่องกด พวกเขาดันไปเหยียบที่สวิตช์เท้าเหยียบโดยไม่ตั้งใจ ทำให้มือซ้ายถูกเครื่องหนีบและได้รับบาดเจ็บ

สาเหตุที่เป็นไปได้	มาตรการ
ตามมาตรา 131 วรรค (2) แห่งพระราชกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย กำหนดให้ต้องใช้บล็อกนิรภัยเพื่อป้องกันการเลื่อนลงของเครื่องกดที่ใช้ไฟฟ้าโดยไม่คาดคิดสำหรับคนทำงานที่ติดตั้งแม่พิมพ์โลหะเข้ากับเครื่องกดไฟฟ้า แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้	สอนผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคให้ชี้และยืนยันว่าบล็อกนิรภัยเปิดใช้งานอยู่เมื่อติดตั้งแม่พิมพ์โลหะ นอกจากนี้ ให้เขียนรายละเอียดเหล่านี้ลงในคู่มือขั้นตอนการทำงาน และให้แน่ใจว่ามีการบังคับใช้อย่างเคร่งครัด
ขั้นตอนการทำงานที่มีคำแนะนำไม่ให้สัมผัสกับสวิตช์เท้าเหยียบขณะติดตั้งแม่พิมพ์โลหะนั้นไม่ได้แจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคได้รับทราบอย่างละเอียด	คู่มือขั้นตอนการทำงานควรอธิบายข้อควรระวังในการติดตั้งแม่พิมพ์โลหะอย่างละเอียด และควรแจ้งข้อควรระวังเหล่านี้ให้กับคนทำงานทุกคนได้รับทราบ รวมถึงผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคด้วย
เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคทำการติดตั้งแม่พิมพ์โลหะเป็นงานประจำ จึงทำให้เกิดความคุ้นเคยกับงานของตนและไม่ค่อยระมัดระวังมากนัก	

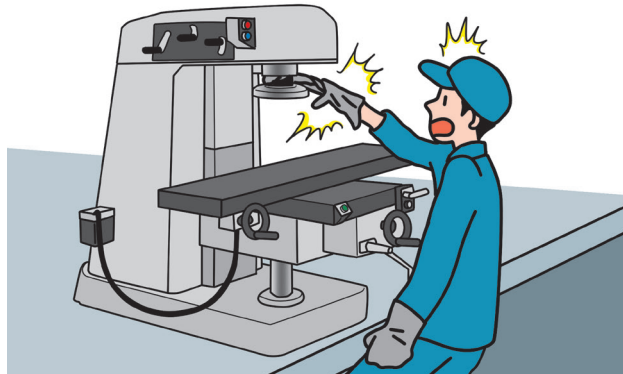
[ข้อควรคำนึงเมื่อใช้งานเครื่องกด]

การบาดเจ็บจากการทำงานทางอุตสาหกรรมหลายรายที่เกิดขึ้นเมื่อใช้งานเครื่องกดเป็นอุบัติเหตุ “การติดด้ามในหรือระหว่าง” ติดตั้งอุปกรณ์นิรภัยให้เป็นมาตรการด้านความปลอดภัยหลักเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ “การติดด้ามในหรือระหว่าง” แต่มีบางกรณีที่อุปกรณ์นิรภัยเหล่านี้ไม่ทำงานเนื่องจากการปิดการใช้งานโดยไม่ตั้งใจ โปรดตรวจสอบอุปกรณ์นิรภัยที่ติดตั้งอยู่เป็นประจำเพื่อดูว่ามีข้อบกพร่องหรือไม่ และให้แน่ใจว่ามีการเปิดใช้งานอุปกรณ์นิรภัยบนเครื่องจักรเมื่อใช้เครื่องจักรประเภทนี้ตลอดเวลา

นอกจากนี้ เนื่องจากงานที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งและการถอดแม่พิมพ์โลหะบนเครื่องกด ซึ่งเป็นเครื่องกดที่นำมาใช้กับงานที่เป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดอันตรายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 36 แห่งพระราชกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคที่รับผิดชอบในหน้าที่เหล่านี้จะต้องได้รับการให้ความรู้แบบพิเศษ (ดูที่หน้า 6)

ตัวอย่างที่ 2

หลังจากที่ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคทำการตัดชิ้นงานบนเครื่องกดเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ปฏิบัติงานจะกดสวิตช์หยุดเพื่อตัดไฟให้กับเครื่องจักร จากนั้นจึงซ่อมใบมีดบนเครื่องจักร ผู้ปฏิบัติงานยื่นมือขวาเพื่อถอดท่อ แต่สลิ้มติ่งแท่งเบรก ทำให้ถูงมือของผู้ปฏิบัติงานถูกดึงเข้าไปในใบมีดที่กำลังหมุนอยู่ภายใต้แรงเฉื่อย จึงทำให้นิ้วของมือขวาของผู้ปฏิบัติงานได้รับบาดเจ็บ

สาเหตุที่เป็นไปได้	มาตรการ
ตามมาตรา 108 ของพระราชกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยและอาชีวอนามัย สถานประกอบการที่ดำเนินการซ่อมใบมีดของเครื่องจักรจะต้องหยุดการปฏิบัติงานกับเครื่องจักรที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการในลักษณะนี้จะไม่เกิดขึ้น และผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคเลื่อนมือของตนเข้าไปใกล้ใบมีดที่กำลังหมุนอยู่ภายใต้แรงเฉื่อย ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคไม่ได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับอันตรายจากการหมุนภายใต้แรงเฉื่อยหลังจากกดสวิตช์หยุด	สำหรับการใช้งานเครื่องกด ให้ทำคู่มือขั้นตอนการทำงานที่รวมถึงข้อพึงระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ฝึกอบรมจะตรวจสอบว่าใบมีดที่กำลังหมุนหยุดนิ่งจนสนิทแล้ว และแจ้งให้คนทำงานทุกคนได้รับทราบเกี่ยวกับข้อควรระวังเหล่านี้
ผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคไม่ได้รับข้อมูลอย่างครบถ้วนว่าไม่ควรสวมถุงมือขณะใช้งานเครื่องกด	แจ้งให้คนทำงานทุกคนได้รับทราบเกี่ยวกับการสวมเสื้อผ้าและลักษณะท่าทางที่ถูกต้องในการประชุมหรือกิจกรรมอื่นๆ ก่อนเริ่มงาน

[สิ่งที่ต้องคำนึงเมื่อใช้งานเครื่องกด]

อาจถือได้ว่าการสวมถุงมือมีประสิทธิภาพในการปกป้องมือและนิ้ว แต่การสวมถุงมือระหว่างขั้นตอนการทำงานของเครื่องจักรอาจทำให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นอันตรายได้ ในกรณีที่ถูงมือของคุณถูกดึงเข้าไปในใบมีดหรือวัสดุจะทำให้มือของคุณติดอยู่ในเครื่องจักรด้วย

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิคให้ทราบอย่างถูกต้องว่าจำเป็นต้องสวมถุงมือหรือไม่ โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น ประเภทของงานและเครื่องจักรที่กำลังใช้งานอยู่

ที่อยู่สำนักงานใหญ่/สำนักงานประจำภูมิภาคและสำนักงานสาขาขององค์กรเพื่อการฝึก
อบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

ชื่อสำนักงาน	จังหวัดที่กำกับดูแล	รหัสไปรษณีย์	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
สำนักงานใหญ่	—	108-0022	LOOP-X 3F, 3-9-15, Kaigan, Minato-ku, Tokyo	03-6712-1523 (หมายเลขโอเปอเรเตอร์หลัก) 03-3453-8000 (คอลเซ็นเตอร์)
สำนักงานซัปโปโร	ฮอกไกโด	060-0034	Maruito Kita4-jo Bldg. 5F, 2-8-2 Kita4-johigashi, Chuo-ku, Sapporo-shi, Hokkaido	011-596-6445 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานเซนได	อาโอโมริ อิวาเตะ มิยาจิ อากิตะ ยามาเกตะ ฟุกุชิมะ	980-0803	Sendai Fukoku Seimei Bldg. 6F, 1-2-1 Kokubuncho, Aoba-ku, Sendai-shi, Miyagi	022-398-6126 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานโตเกียว	โทซึจิ กุมมะไซตามะ ซึบะ โตเกียว คานางาวะ ยามานาชิ	101-0041	Urban Center Kanda Sudacho 4F, 2-7-2 Kandasudacho, Chiyoda-ku, Tokyo	03-6433-9971 (แผนกแนะแนว)
สาขามิโตะ	อิบารากิ	310-0062	Asahi Seimei Mito Bldg. 2F, 1-2-40 Omachi, Mito-shi, Ibaraki	029-350-8856 (แผนกแนะแนว)
สาขานางาโนะ	นิงาตะ นางาโนะ	380-0825	Nakajima Kaikan Bldg. 6F, 1361 Suehirocho, Minaminagano, Nagano-shi, Nagano	026-217-3556 (หมายเลขโอเปอเรเตอร์หลัก)
สาขานาโงยา	ชิสุโอกะ กิฟุ ไอชิ มิเอะ	460-0008	Nikken/Sumisei Bldg. 5F, 4-15-32 Sakae, Naka-ku, Nagoya-shi, Aichi	052-684-8412 (แผนกแนะแนว)
สาขาโทยามะ	โทยามะ อิซึกาวา ฟุกุอิ	930-0004	Toyama Kogin Bldg. 11F, 5-13 Sakurabashidori, Toyama-shi, Toyama	076-481-7560 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานโอซากะ	ชิงะ เกียวโต โอซากะ เฮียวโงะ นาราวากายามา	541-0043	Osaka Asahi Seimei Bldg. 4F, 4-2-16 Koraihashi, Chuo-ku, Osaka-shi, Osaka	06-6210-3722 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานฮิโรชิมะ	ทตโตริ ชิมาเนะ โอคายามา ฮิโรชิมะ ยามากุชิ	730-0051	Hiroshima Rijodori Bldg. 3F, 3-1-9 Otemachi, Naka-ku, Hiroshima-shi, Hiroshima	082-207-3126 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานทากามัตสึ	โทคุชิมะ คางาวะ	760-0023	Takamatsu Kotobukicho Prime Bldg. 7F, 2-2-10 Kotobukicho, Takamatsu-shi, Kagawa	087-802-5850 (หมายเลขโอเปอเรเตอร์หลัก)
สาขามัตสึยามะ	เอฮิเมะ โคชิ	790-0003	Gibraltar Seimei Matsuyama Bldg. 2F, 7-1-21 Sanbancho, Matsuyama-shi, Ehime	089-909-4110 (หมายเลขโอเปอเรเตอร์หลัก)
สาขาฟุกุโอกะ	ฟุกุโอกะ ซางะ นางาซากิ โออิตะ โอกินาวา	812-0029	Nikkan Kogyo Shinbun Seibu Branch Bldg. 5F, 1-1 Komondomachi, Hakata-ku, Fukuoka-shi, Fukuoka	092-710-4083 (แผนกแนะแนว)
สาขาคูมาโมโตะ	คูมาโมโตะ มิยาซากิ คาโงชิมะ	860-0806	MY Kumamoto Bldg. 8F, 1-7 Hanabatacho, Chuo-ku, Kumamoto-shi, Kumamoto	096-223-6470 (แผนกแนะแนว)

คู่มือมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิค
<งานที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรและโลหะ> ฉบับภาษาไทย

เผยแพร่เดือนมีนาคม 2025

ผู้ผลิตและเผยแพร่: Organization for Technical Intern Training
LOOP-X 3F, 3-9-15, Kaigan, Minato-ku, Tokyo, 108-0022
เว็บไซต์ <https://www.otit.go.jp/>

ผู้แปลและเรียบเรียง: Torindo Co., Ltd.
6F PMO Tamachi, 5-31-17 Shiba, Minato-ku, Tokyo 108-0014
เว็บไซต์ <https://torindo.ne.jp>

คู่มือฉบับนี้ผลิตตามกฎหมาย ณ เดือนตุลาคม 2024
